

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obo/2/2022
Identifikačné číslo spisu: 7019200533
Dátum vydania rozhodnutia: 29.06.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:7019200533.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a JUDr. Andrey Sedláčkovej v spore žalobkyne: JP MARKET, akciová spoločnosť, so sídlom Centrum 2795, 017 01 Považská Bystrica, IČO: 36 299 251, právne zastúpenej advokátkou JUDr. Jana Závodska, so sídlom kancelárie Floriánska 19, 040 01 Košice, proti žalovanému: JUDr. Miroslav Kráľ, správca konkurznej podstaty úpadcu JEDNOTA, spotrebné družstvo Košice v likvidácii, so sídlom Letná 40, 040 01 Košice, IČO: 00 169 064, so sídlom správcovskej kancelárie Hraničná 12, 040 17 Košice, v konaní o vylúčenie veci z konkurznej podstaty, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 9Cb/1/2019-97 z 27. septembra 2021, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 9Cb/1/2019-97 z 27. septembra 2021 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „krajský súd“) rozsudkom č. k. 9Cb/1/2019-97 z 27. septembra 2021 (ďalej aj „napadnutý rozsudok“) uložil žalovanému vylúčiť z konkurznej podstaty úpadcu JEDNOTA, spotrebné družstvo Košice v likvidácii, so sídlom Letná 40, 040 01 Košice, IČO: 00 169 064, nehnuteľnosť zapísanú na LV č. XXXX, stavbu so súpisným číslom XXXX, stojacu na parcele č. XXXX, k. ú. G., obec G., k. ú. D.; a zároveň priznal žalobcovi voči žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. V odôvodnení rozsudku krajský súd skonštatoval skutkový stav veci (bod 9. napadnutého rozsudku) tak, že 17. októbra 1997 bola uzavretá Zmluva o majetkovom vklade s dodatkom medzi JEDNOTOU, spotrebné družstvo Košice v likvidácii a JEDNOTOU, spotrebné družstvo Považská Bystrica, predmetom ktorej bol majetkový vklad - veľkokapacitná predajňa potravín Košice, N., súpisné číslo XXXX, na parcele č. XXXX, obec G., k. ú. K., evidovaná na LV č. XXXX (ďalej aj „predmetná nehnuteľnosť“). Dňa 10. marca 1999 JEDNOTA spotrebné družstvo Považská Bystrica vyhlásením o nepeňažnom vklade vložila v zmysle Notárskej zápisnice N 98/99 a Nz 95/99 a v súlade s ust. § 60 Občianskeho zákonníka do spoločnosti žalobcu predmetnú nehnuteľnosť. Žalovaný 20. decembra 2017

doručil Krajskému súdu v Košiciach do spisu sp. zn. 2K/417/1998 vo veci úpadcu JEDNOTA, spotrebné družstvo Košice v likvidácii, oznámenie o rozšírení súpisu konkurznej podstaty majetku JEDNOTA, spotrebné družstvo Košice v likvidácii s odôvodnením, že na Krajskom súde v Košiciach je vedený spor vo veci žalobcu JUDr. Miroslav Kráľ, správca konkurznej podstaty JEDNOTA, spotrebné družstvo Košice v likvidácii proti žalovaným 1/ JUDr. Jozefa Dudovičová, správkynia konkurznej podstaty úpadcu COOP Jednota Považská Bystrica (predtým JEDNOTA, spotrebné družstvo Považská Bystrica) a 2/ JP MARKET, akciová spoločnosť, o určenie neplatnosti právnych úkonov, a to Zmluvy o majetkovom vklade uzavretej medzi JEDNOTOU, spotrebné družstvo Košice v likvidácii a JEDNOTOU, spotrebné družstvo Považská Bystrica, predmetom ktorej bol vklad predmetnej nehnuteľnosti a Výhlásenia o nepeňažnom vklade JEDNOTY, spotrebné družstvo Považská Bystrica do spoločnosti žalobcu, taktiež ohľadne predmetnej nehnuteľnosti. Súd prvej inštancie mal tiež preukázané (body 10. - 11. napadnutého rozsudku), že Krajský súd v Košiciach rozsudkom sp. zn. 16Cb/1/2013 z 21. decembra 2017 určil, že právne úkony, a to Zmluva o majetkovom vklade uzavretá medzi JEDNOTOU, spotrebné družstvo Košice v likvidácii a JEDNOTOU, spotrebné družstvo Považská Bystrica zo 17. októbra 1997, predmetom ktorej je majetkový vklad - predmetná nehnuteľnosť, vrátane uzavretých dodatkov z 18. marca 1998 a 26. júna 1998, ako aj Výhlásenie o nepeňažnom vklade JEDNOTY, spotrebné družstvo Považská Bystrica do spoločnosti JP MARKET, akciová spoločnosť z 10. marca 1999, a to predmetné nehnuteľnosti, sú absolútne neplatné. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 5Obo/12/2018 z 23. mája 2019 zmenil rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 16Cb/1/2013 z 21. decembra 2017 tak, že žalobu zamietol.

3. Súd prvej inštancie pokračoval (body 12. a 15. - 16. napadnutého rozsudku), že aj napriek tomu, že žalovaný naďalej trval na tom, že predmetné vyššie citované právne úkony sú neplatné, v tomto štádiu konania už nepovažoval za potrebné skúmať otázku neplatnosti týchto právnych úkonov, keďže táto otázka už bola vyriešená v rámci konania vedeného na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 16Cb/1/2013 v nadväznosti na konanie vedené na Najvyššom súde Slovenskej republiky sp. zn. 5Obo/12/2018. Súd prvej inštancie mal z obsahu spisu za preukázané, že podkladom pre vylúčenie nehnuteľnosti z konkurznej podstaty je rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Obo/12/2018 z 23. mája 2019, ktorým odvolací súd zamietol žalobu o určenie neplatnosti právnych úkonov, preto uzavrel, že sú splnené podmienky na vylúčenie predmetnej nehnuteľnosti zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu JEDNOTA, spotrebné družstvo Košice v likvidácii, a preto rozhodol tak, že predmetnú nehnuteľnosť zo súpisu konkurznej podstaty vylúčil.

4. Pri rozhodovaní o trovách konania medzi stranami sporu vychádzal súd zo zásady úspechu. Keďže súd žalobe v celom rozsahu vyhovel, priznal úspešnému žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (bod 19. napadnutého rozsudku).

5. Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal žalovaný 22. novembra 2021 odvolanie, (č. l. 104), ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalovaný v odvolaní namietal, že mu súd prvej inštancie svojím nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces [odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“)], že súd prvej inštancie nevykonal dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e/ C. s. p.), že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ C. s. p.) a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ C. s. p.).

6. Odvolateľ nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie, že v tomto štádiu nepovažoval za potrebné skúmať otázku neplatnosti právnych úkonov, keď Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 5Obo/12/2018 z 23. mája 2019 síce žalobu o určenie neplatnosti právnych úkonov zamietol, ale nie z dôvodu (ne)platnosti uvedených právnych úkonov, ale z dôvodu, že správca mal na uplatnenie svojho práva podať vylučovaciu žalobu (nie žalobu na určenie neplatnosti právnych úkonov) a že správca nemohol mať na určovacej žalobe naliehavý právny záujem. Súd prvej inštancie sa preto v napadnutom

rozhodnutí obmedzil iba na nesprávny záver, že otázka platnosti právnych úkonov už bola vyriešená a ďalej nevykonan nič. Podľa odvolateľa mal súd prvej inštancie posúdiť platnosť uvedených právnych úkonov, mal vykonať dôkazy na zistenie skutkového stavu a na tomto základe vec správne právne posúdiť, čo však neurobil. Odvolateľ ďalej uviedol, že vo svojom podaní vo veci samej, t. j. vyjadrenie z 5. augusta 2019 (č. l. 36-39 - pozn. Najvyšší súd SR) uviedol, že súd prvej inštancie už celkovo štyrikrát, síce neprávoplatnými rozsudkami (sp. zn. 5Cb/601/1999 z 25. júna 1999; sp. zn. 5Cb/601/1999 z 26. apríla 2010; sp. zn. 16Cb/1/2013 z 12. novembra 2013 a sp. zn. 16Cb/1/2013 z 21. decembra 2017) rozhodol, že uvedené napadnuté právne úkony o majetkových vkladoch JEDNOTA, spotrebné družstvo Košice sú neplatné, t. j. vo všetkých predchádzajúcich konaniach súd ustálil, že tak zmluva o majetkovom vklade zo 17. októbra 1997 v znení dodatkov, ako aj vyhlásenie o majetkovom vklade z 10. marca 1999, sú absolútne neplatné právne úkony z dôvodu rozporu s dobrými mravmi. Odvolateľ preto zastáva názor, že súd prvej inštancie mal žalobu o vylúčenie veci z konkurznej podstaty zamietnuť.

7. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej (č. l. 110) zotrvala na dôvodnosti žaloby a k argumentácii žalovaného uviedla, že Krajský súd Košice a následne Najvyšší súd SR sa žalobou o určenie vlastníckeho práva zaoberali opakovane od roku 1999, kedy likvidátor terajšieho úpadcu JEDNOTA, spotrebné družstvo Košice v likvidácii podal žalobu o učenie vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam. Konanie trvalo do roku 2019, teda 20 rokov skúmali súdy platnosť či neplatnosť Zmluvy o majetkovom vklade JEDNOTY, spotrebné družstvo Košice do Jednoty Považská Bystrica zo dňa 17. októbra 1997 a Vyhlásenia z 10. marca 1999 o majetkovom vklade JEDNOTY, Považská Bystrica do JP MARKET, akciová spoločnosť. Konanie bolo ukončené rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obo/12/2018 z 23. mája 2019, ktorým tento zmenil rozsudok Krajského súdu v Košiciach a žalobu o určenie vlastníckeho práva zamietol, pričom tak rozhodol po tom, čo boli zrušené predchádzajúce rozhodnutia konajúcich súdov dovolacím uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1OboV/42/2011. Žalovaný v podanom odvolaní účelovo uvádza len rozhodnutia súdu prvej inštancie, neuvádza rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, ktorý sa ako odvolací či dovolací súd zaoberal otázkou platnosti/neplatnosti právnych úkonov, ktorých neplatnosti sa JUDr. Miroslav Král, ako správca úpadcu, domáhal. Aj žalovaný vo svojom vyjadrení k podanej žalobe o vylúčenie veci konkurznej podstaty uvádza, že v konaní o určenie neplatnosti právnych úkonov, v ktorom bol v postavení žalobcu, súdy vykonali dokazovanie ohľadom platnosti/neplatnosti právnych úkonov, preto má žalobca za to, že opätovné dokazovanie tých istých skutočností v predmetnom konaní je nehospodárne, odhliadnuc od časového hľadiska. Žalobca ďalej poukázal na argumentáciu v podanej žalobe o vylúčenie veci z konkurznej podstaty, listiny, ktoré pripojil k žalobe a platnú právnu úpravu. Osobitne dal do pozornosti súdu, že pri zániku členstva úpadcu v COOP Jednota Považská Bystrica bol vyrovnávací podiel žalobcu vypočítaný v súlade so Stanovami a vyplatený. Skutočnosť, že úpadca nie je spokojný s jeho výškou, ho neoprávňuje spochybňovať právne úkony, ktoré boli urobené slobodne, vážne, zrozumiteľne a v súlade s platnou právnu úpravou a argumentovať hodnotou nehnuteľnosti. Pri skončení členstva v obchodnej spoločnosti nemá spoločník nárok na vrátenie nepeňažného vkladu ktorý vložil do jej podnikania. Má nárok na vyrovnávací podiel vypočítaný v súlade so Stanovami alebo zákonnou úpravou, ak stanov niet.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“), ako súd odvolací, prejednal odvolanie žalovaného (bod 3.) podľa ustanovenia § 379 C. s. p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p.) a dospel k záveru, že podané odvolanie je dôvodné.

9. Zásadnou otázkou, ktorá bola predmetom konania pred súdom prvej inštancie a na ktorej súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie, bolo posúdenie otázky platnosti Zmluvy o majetkovom vklade zo 17. októbra 1997 v znení dodatkov z 18. marca 1998 a 26. júna 1998 a Vyhlásenia o nepeňažnom vklade z 10. marca 1999. Súd prvej inštancie sám otázku platnosti predmetných právnych úkonov neriešil, keď mal za to, že táto otázka už bola vyriešená v rámci konania vedeného na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 16Cb/1/2013 v nadväznosti na konanie vedené na Najvyššom súde Slovenskej republiky sp. zn. 5Obo/12/2018.

10. Krajský súd v Košiciach rozsudkom č. k. 16Cb/1/2013-860 z 21. decembra 2017 (č. l. 49 - 55)

určil, že právne úkony, a to 1/ Zmluva o majetkovom vklade uzavretá medzi Jednotou, spotrebné družstvo Košice a Jednotou, spotrebné družstvo Považská Bystrica dňa 17. októbra 1997, predmetom ktorej je majetkový vklad - veľkokapacitná predajňa potravín Košice, N., budova súpisné číslo XXXX na parcele č. XXXX, obec G., k. ú. K., evidovaná na LV č. XXXX na katastrálnom odbore Okresného úradu Košice IV, vrátane k nej uzavretých dodatkov zo dňa 18. marca 1998 a 26. júna 1998, 2/ Vyhlásenie o nepeňažnom vklade Jednoty spotrebné družstvo Považská Bystrica do spoločnosti JP MARKET a.s. Považská Bystrica, IČO 36 299 251 zo dňa 10. marca 1999, a to nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX, k. ú. K., stavba, budova súpisné číslo XXXX, stojaca na parcele č. XXXX, v celosti, v podiele 1/1, sú absolútne neplatné; čo odôvodnil, cit. Body 53. - 55. predmetného rozsudku:

„53. Súd má za to, že vedome a úmyselne dohodnúť prevod majetku v hodnote 10.841.337.- Sk za cenu 20.000.- Sk, čo je výška vyrovnacieho podielu v prípade zániku členstva žalobcu u žalovaného 1/ je takým konaním, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi, a preto je takýto úkon, ktorým je Zmluva o majetkovom vklade uzavretá medzi žalobcom a žalovaným 1/ zo dňa 17.10.1997 v znení dodatkov zo dňa 18.3.1998 a zo dňa 26.6.1998, absolútne neplatný od prvopočiatku a teda žalovaný 1/ sa nestal vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti. Ako je uvedené vyššie, vedomosť žalobcu a žalovaného 1/ o znení stanov, ktoré umožňovali ďalší majetkový vklad za takých podmienok a nevyužitie možnosti dohodnúť iné vysporiadanie, je podľa súdu príťažujúcim dôvodom u žalobcu aj žalovaných.

54. Súd má za to, že za vyššie uvedených podmienok nie je možné vysloviť absolútnu neplatnosť iba časti Zmluvy o majetkovom vklade týkajúcej sa výšky vyrovnacieho podielu, ako to v určitej fáze konania navrhol žalovaný 2/, nakoľko by tým neboli splnené podmienky konania v súlade so zákonom a dobrými mravmi, ale je potrebné uvedenú zmluvu posudzovať ako celok. Súd má za to, že na dosiahnutie nápravy napadnutých právnych úkonov účastníkov konania je potrebné dosiahnuť stav, aký bol pred uvedenými úkonmi, a teda aby ako vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti bol opäť zapísaný úpadca - Jednota SD Košice.

55. Keďže nikto nemôže na iného previesť viac práv ako má sám, absolútne neplatný je aj úkon žalovaného 1/, ktorým je Vyhlásenie o nepeňažnom vklade zo dňa 10.8.1999, ako jednostranný právny úkon žalovaného 1/, ktorým predmetnú nehnuteľnosť vložil do spoločnosti žalovaného 2/. Súd má za to, že žalovaný 2/ mal vedomosť o tom, že žalovaný 1/ nadobudol nehnuteľnosť v rozpore s dobrými mravmi, a preto sa nemôže dovoliavať dobromyseľnosti pri nadobudnutí uvedenej nehnuteľnosti do jeho majetku ani aplikáciou ustanovenia § 446 Obchodného zákonníka.“

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom pod č. k. 5Obo/12/2018-923 z 23. mája 2019 (č. l. 57 - 75), právoplatným 21. júna 2019 (č. l. 56), zmenil rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 16Cb/1/2013-860 z 21. decembra 2017 tak, že žalobu zamietol, čo odôvodnil tým, že žalobca neosvedčil naliehavý právny záujem na určení neplatnosti právneho úkonu podľa ust. § 80 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku (v súčasnosti § 137 C. s. p.), keď, cit. bod 37. predmetného rozsudku, správca v konkurznom konaní nemá naliehavý právny záujem na žalobe o určenie vlastníctva úpadcu k nehnuteľnostiam, ak má za to, že k zápisu vlastníckych práv tretej osoby do katastra nehnuteľností došlo, na základe absolútne neplatného právneho úkonu. O to viac musí platiť záver, že nemôže mať ani naliehavý právny záujem na určení neplatnosti akéhokolvek úkonu, ktorý by k obdobnému záveru mohol viesť, keďže jediným relevantným nástrojom správcu pre zabezpečenie majetku do podstaty je jeho zápis do súpisu konkurznej podstaty.

11. Z citovaného (bod 9.) vyplýva, že Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, sa v konaní vedenom pod sp. zn. 5Obo/12/2018 nezaoberal právnym záverom Krajského súdu v Košiciach vyslovenom v konaní vedenom pod sp. zn. 16Cb/1/2013 o absolútnej neplatnosti právnych úkonov - Zmluvy o majetkovom vklade zo 17. októbra 1997 v znení dodatkov z 18. marca 1998 a 26. júna 1998 a Vyhlásenia o nepeňažnom vklade z 10. marca 1999; žalobu zamietol z dôvodu absencie naliehavého právneho záujmu na predmetnom určení, ktorá právna otázka je otázkou predbežnou. Záver Krajského súdu v Košiciach vyslovený v konaní vedenom pod sp. zn. 16Cb/1/2013 o absolútnej neplatnosti právnych úkonov tak zostal právne nevyriešený. Nemožno sa preto stotožniť so záverom súdu prvej inštancie o tom, že otázka neplatnosti právnych úkonov - Zmluvy o majetkovom vklade zo 17. októbra 1997 v znení dodatkov z 18. marca 1998 a 26. júna 1998 a Vyhlásenia o nepeňažnom vklade z 10. marca 1999, už bola vyriešená v rámci konania vedeného na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn.

16Cb/1/2013 v nadväznosti na konanie vedené na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 5Obo/12/2018.

12. Z odôvodnenia zmiňujúceho rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod č. k. 5Obo/12/2018-923 z 23. mája 2019 naopak vyplýva, že tento sa otázkou neplatnosti právnych úkonov vôbec nezaoberal, keď riešil diametrálne odlišnú právnu otázku, a to postavenie správcu a jeho oprávnenie vo vzťahu k veciam, o ktorých je presvedčený, že do podstaty patria. Tu je na mieste poukázať na to, že predmetný rozsudok označil práve vylučovaciu (excindačnú) žalobu, ako vhodný právny nástroj riešenia sporu o vlastnícke právo, kedy, cit. bod 39. predmetného rozsudku, v rámci riešenia jej dôvodnosti konajúci súd vždy prejudiciálne posudzuje všetky okolnosti, ktoré majú vplyv na ustálenie záveru o tom, či určitá vec do podstaty patrí, bez ohľadu na to, či k určitému záveru už v rámci iného konania súdy vyslovili závery, keďže spôsob osvedčovania existencie vlastníckeho práva k nehnuteľnej veci môže súvisieť aj s preukazovaním iných skutočností ako tých, ktoré majú a môžu súvisieť s osvedčovaním platnosti, či neplatnosti úkonu súvisiaceho s nadobudnutím majetku do vlastníctva určitého subjektu.

13 Odvolací súd sa preto stotožňuje s odvolacou námietkou žalovaného, že bolo povinnosťou súdu prvej inštancie posúdiť platnosť sporných právnych úkonov, prípadne vykonať navrhované dôkazy na riadne zistenie skutkového stavu, a až na základe takto zisteného a ustáleného skutkového stavu vec právne posúdiť. Odkaz súdu prvej inštancie na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod č. k. 5Obo/12/2018-923 z 23. mája 2019 nepostačuje na záver súdu prvej inštancie o platnosti sporných právnych úkonov, a teda o nedôvodnosti žaloby, keď predmetná otázka nebola v danom rozsudku riešená, a to ani len sčasti.

14. Podľa už ustálenej požiadavky na odôvodnenie rozhodnutia (primerane II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, resp. II. ÚS 410/06), všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam; pričom ale ak ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument. V predmetnej veci bol zásadným argumentom práve argument o absolútnej neplatnosti predmetných právnych úkonov, na ktorý argument žalovaný fakticky nedostal žiadnu odpoveď.

15. Vzhľadom na to, že odvolací súd dospel k záveru, že žalovaný opodstatnene namietal znemožnenie realizácie jemu patriacich práv zo strany súdu prvej inštancie - arbitrárnosť napadnutého rozsudku, pričom tento nedostatok nie je možné napraviť v konaní pred odvolacím súdom, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b/ C. s. p. zrušil a v súlade s ustanovením § 391 ods. 1 C. s. p. mu vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

16. Úlohou krajského súdu v ďalšom konaní (§ 391 ods. 3 C. s. p.) bude vo veci znovu konať a vysporiadať sa s namietanou otázkou neplatnosti právnych úkonov - Zmluvy o majetkovom vklade zo 17. októbra 1997 v znení dodatkov z 18. marca 1998 a 26. júna 1998 a Vyhlásenia o nepeňažnom vklade z 10. marca 1999. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o trovách odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C. s. p.), ako aj o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 C. s. p.).

17. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 in fine C. s. p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu dovolanie nie je prípustné (§ 419 a nasl. C. s. p.).